

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Warszawie

LWA.410.020.01.2022

Arkadiusz Siembida
Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Warszawie

ul. H. Sienkiewicza 3
00-015 Warszawa

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

P/22/071 Działania zapobiegawcze i naprawcze podejmowane w związku
z wystąpieniem szkód w środowisku.

I. Dane identyfikacyjne

Jednostka kontrolowana	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie ¹ , ul. H. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.
Kierownik jednostki kontrolowanej	Arkadiusz Siembida, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska ² , od 3 grudnia 2015 r.
Zakres przedmiotowy kontroli	Realizacja zadań w zakresie zapobiegania powstawaniu i naprawy szkód w środowisku.
Okres objęty kontrolą	2018-2022 (do dnia zakończenia kontroli, tj. do 9 grudnia 2022 r.) ³ .
Podstawa prawna podjęcia kontroli	art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ⁴ .
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Warszawie
Kontrolerzy	1. Marta Pietruszewska, specjalista k.p., upoważnienie do kontroli nr LWA/150/2022 z 11 października 2022 r. 2. Magdalena Bylińska, starszy inspektor k.p., upoważnienie do kontroli nr LWA/146/2022 z 5 października 2022 r. 3. Wojciech Nędzi, starszy inspektor k.p., upoważnienie do kontroli nr LWA/147/2022 z 5 października 2022 r. (akta kontroli tom I str.1-3)

¹ Dalej także: RDOŚ.

² Dalej także: Regionalny Dyrektor bądź Dyrektor.

³ Z dopuszczeniem dowodów sporządzanych przed tym okresem, jeżeli miały one związek z kontrolowaną działalnością.

⁴ Dz. U. z 2022 r. poz. 623., dalej: ustawa o NIK.

II. Ocena ogólna⁵ kontrolowanej działalności

OCENA OGÓLNA

W okresie objętym kontrolą Regionalny Dyrektor, realizując zadania dotyczące zapobiegania powstawaniu i naprawy szkód w środowisku, w 19 sprawach z 22 objętych kontrolą (86%) działał w sposób nieprawidłowy lub nierzetelny.

W sześciu sprawach (27%) Regionalny Dyrektor nie podejmował czynności na rzecz zapobiegania powstawaniu i naprawy szkód w środowisku, w tym w trzech zaniechał wydania decyzji dotyczących działań zapobiegawczych lub naprawczych, a w jednej nie ustalił podmiotu odpowiedzialnego za powstanie szkody, jak również nie przeprowadził samodzielnych działań zapobiegawczych lub naprawczych, do których uprawnia art. 16 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie⁶. W dwóch zawieszonych sprawach od ponad 1100 dni nie zwrócił się do właściwych gmin o uzyskanie informacji o statusie spraw. Pracownicy RDOŚ w 14 z 22 poddanych kontroli sprawach (64%) z opóźnieniem podejmowali zarówno pierwsze udokumentowane działania zmierzające do wyjaśnienia zasadności zgłoszeń o wystąpieniu bezpośredniego zagrożenia szkodą lub szkody w środowisku (w jednej sprawie przekraczające nawet 500 dni), jak również czynności prowadzące do ich zakończenia (w dwóch sprawach po upływie ponad 1000 dni). Powyższe zaniechania i opóźnienia NIK ocenia jako nierzetelność i wskazuje, iż mogły mieć one wpływ na zwiększenie rozmiaru szkód i skutkować ich negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Pracownicy RDOŚ nieprawidłowo oraz nierzetelnie wprowadzali i aktualizowali dane o szkodach w Rejestrze bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkod w środowisku⁷. Trzy uzasadnione zgłoszenia nie zostały wprowadzone do Rejestru, 10 wprowadzono po upływie od 90 do 1120 dni, a pięć wpisów nie zawierało niektórych danych wymaganych ustawą szkodową. Brakujące trzy sprawy i dane z pięciu wpisów zostały uzupełnione przez pracowników RDOŚ w trakcie kontroli NIK.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego kontrolowanej działalności

OBSZAR

Działania podejmowane dla zapobiegania szkodom w środowisku i w celu naprawy szkód w środowisku

Opis stanu faktycznego

1. W Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie za realizację zadań w zakresie zapobiegania powstawaniu i naprawy szkód w środowisku odpowiadały, zgodnie z regulaminem organizacyjnym⁸, Oddział Szkód w Środowisku oraz Informacji o Środowisku⁹ wchodzący w skład Wydziału Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz Oddział Rezerwatów Przyrody i Ochrony Gatunkowej wchodzący w skład Wydziału Ochrony Przyrody i Obszarów Natura 2000¹⁰.

⁵ Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

⁶ Dz.U. z 2020 r. poz. 2187, dalej: ustawa szkodowa.

⁷ Dalej: Rejestr.

⁸ Wprowadzony Zarządzeniami nr 54 z 14 października 2016 r. i nr 28 z dnia 14 grudnia 2018 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w sprawie Regulaminu organizacyjnego Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie.

⁹ Dalej także: Oddział Szkód w Środowisku.

¹⁰ Do 18 grudnia 2018 r. zadania z zakresu odpowiedzialności za zapobieganie powstawaniu i naprawę szkód w środowisku pozostawały we właściwości Wydziału Zapobiegania i Naprawy Szkód w Środowisku oraz Informacji o Środowisku i Zarządzania Środowiskiem (zgodnie z Zarządzeniem nr 54 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 14 października 2016 r. w sprawie Regulaminu organizacyjnego Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie).

Do zadań Oddziału Szkód w Środowisku należało m.in.¹¹ uzgadnianie w drodze decyzji administracyjnej warunków przeprowadzenia działań naprawczych, nakładanie w drodze decyzji na podmiot korzystający ze środowiska obowiązku przeprowadzenia działań zapobiegawczych i naprawczych, prowadzenie postępowania zmierzającego do podejmowania działań zapobiegawczych lub naprawczych, nakładanie w drodze decyzji administracyjnej, na podmiot korzystający ze środowiska, który jest przyczyną bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku, obowiązku wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi lub pomiarów zawartości substancji w wodzie lub monitoringu przyrodniczego różnorodności biologicznej i krajobrazowej, przyjmowanie zgłoszeń o wystąpieniu bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku, dokonywanie oraz aktualizacja wpisów do Rejestru bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku prowadzonego przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska¹². Natomiast do zadań Oddziału Rezerwatów Przyrody i Ochrony Gatunkowej należało¹³ prowadzenie spraw na podstawie ustawy szkodowej z zakresu bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku dotyczących gatunków chronionych lub chronionych siedlisk przyrodniczych.

(akta kontroli tom I str. 21-24)

W Oddziale Szkód w Środowisku¹⁴ za prowadzenie postępowań związanych z wystąpieniem zagrożenia lub szkody w środowisku, w celu zapobiegania oraz efektywnej naprawy ich skutków, odpowiedzialne były: w latach 2018-2020 trzy osoby¹⁵, a w latach 2021-2022 pięć osób, z czego prowadzenie spraw w zakresie szkód

w środowisku było zadaniem doraźnym, dla dwóch osób w 2021 r., a w 2022 r. dla trzech osób. Od października 2021 r. jeden pracownik, dla którego prowadzenie postępowań związanych z wystąpieniem zagrożenia lub szkody w środowisku było zadaniem stałym, zmienił wymiar czasu pracy na 1/5 etatu.

Za prowadzenie spraw, na podstawie ustawy szkodowej z zakresu bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku dotyczących gatunków chronionych lub chronionych siedlisk przyrodniczych, odpowiedzialny był na stałe jeden pracownik z Oddziału Obszarów Natura 2000, pomimo, że zgodnie z regulaminem organizacyjnym, ww. kwestie pozostawały w zakresie Oddziału Rezerwatów Przyrody i Ochrony Gatunkowej. Zdaniem NIK, stwierdzony stan nie miał znaczącego wpływu na procedowanie spraw objętych kontrolą.

(akta kontroli tom I str. 23-25, 352-370, tom II str. 458-462, tom III str. 87-88)

Pracownicy, którzy na stałe prowadzili postępowania dotyczące wystąpienia zagrożenia szkody lub szkodą w środowisku posiadali zakresy obowiązków regulujące tę kwestię. Natomiast pracownicy, dla których wykonywanie ww. zadań miało charakter doraźny, otrzymali dodatki zadaniowe za prowadzenie spraw w zakresie szkód w środowisku¹⁶ oraz za wykonywanie dodatkowych obowiązków służbowych wynikających z nieobsadzonych stanowisk w Wydziale Ocen Oddziaływania na Środowisko¹⁷.

(akta kontroli tom I str. 354-388, tom II str. 434-457)

¹¹ Zgodnie z §15 pkt 8 regulaminu organizacyjnego Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie.

¹² Dalej także: GDOS.

¹³ Zgodnie z § 16 pkt 6 ppkt 17 Regulaminu organizacyjnego Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie.

¹⁴ W 2018 r. był to Wydział Zapobiegania i Naprawy Szkód w Środowisku oraz Informacji o Środowisku i Zarządzania Środowiskiem.

¹⁵ W 2020 r. jedna osoba pracowała od 1 do 31 stycznia, druga od 2 marca do 31 grudnia, a trzecia od 1 lipca do 31 grudnia.

¹⁶ Dla dwóch pracowników w okresie od lipca do grudnia 2021 r. oraz w styczniu 2022 r.

¹⁷ Dla dwóch pracowników w czerwcu 2021 r.; dla trzech pracowników w okresie od września do grudnia 2022 r.

Każdy z 11 pracowników, który w okresie objętym kontrolą prowadził postępowania związane z wystąpieniem zagrożenia lub szkody w środowisku, posiadał wyższe wykształcenie, m.in. z zakresu ochrony środowiska, rolnictwa, geografii, inżynierii środowiska, organizacji i zarządzania przemysłem. W okresie objętym kontrolą żadna z osób zajmujących się kwestiami związanymi ze szkodami w środowisku nie wzięła udziału w szkoleniach dedykowanych szkodom w środowisku.

(akta kontroli tom II str. 458-462)

Regionalny Dyrektor wyjaśnił, że w zakresie dotyczącym prowadzenia postępowań dotyczących szkód w środowisku od pracowników wymagana była specjalistyczna wiedza i doświadczenie oraz bieżąca znajomość często zmieniających się przepisów prawa oraz orzecznictwa sądowo-administracyjnego. Pracownicy w latach 2018-2019 wzięli udział w konferencji poświęconej problemowi terenów zanieczyszczonych. Natomiast w odniesieniu do braku szkoleń w latach 2020-2021 Dyrektor wyjaśnił, że w związku z sytuacją epidemiczną uznano za zasadne niewysyłanie pracowników na szkolenia z zakresu szkód w środowisku. We wspomnianych latach pracownicy brali udział w spotkaniach on-line grupy roboczej ds. szkód w środowisku organizowanych przez GDOŚ- Sieć Krajowa „Partnerstwo: Środowisko dla Rozwoju”.

(akta kontroli tom II str. 427, tom III str. 43)

W RDOŚ, w okresie objętym kontrolą, nie obowiązywały wewnętrzne procedury dotyczące postępowania z wpływającymi zgłoszeniami o bezpośrednim zagrożeniu szkodą w środowisku i o wystąpieniu szkody w środowisku, w tym określające terminy podjęcia pierwszych udokumentowanych czynności w sprawie.

Dyrektor wyjaśnił, że działania RDOŚ podejmowane były w oparciu o przepisy prawa materialnego i procesowego. Rozpatrywanie spraw odbywało się w terminie, który pozwalał pracownikowi na weryfikację otrzymanej dokumentacji zgodnie z obłożeniem bieżącymi obowiązkami.

(akta kontroli tom II str. 374)

Regionalny Dyrektor w związku z epidemią COVID-19 w marcu 2020 r. drogą elektroniczną (e-mail), polecił pracownikom wykonywanie pracy w formie zdalnej. Jednocześnie zobowiązał ich m.in. do dokumentowania czasu pracy poprzez wysyłanie do bezpośredniego przełożonego, ze służbowego adresu e-mail, informacji o godzinach rozpoczęcia i zakończenia pracy zdalnej. Ponadto od 28 maja 2020 r., Dyrektor wydawał pisemne polecenia wykonywania pracy zdalnej. Zobowiązał w nich pracowników do świadczenia pracy w miejscu stałego jej wykonywania we wskazanych dniach, po uzgodnieniu z bezpośrednim przełożonym. Grafiki dyżurów wyznaczano co najmniej na tydzień pracy i układano w sposób zapewniający efektywną realizację zadań przy założeniu, że w każdym pomieszczeniu biurowym powinna być jednocześnie maksymalnie połowa pracowników zajmujących dane pomieszczenie. Ponadto w poleceniu określano zasady obowiązujące podczas dyżurów w siedzibie, a także zasady pracy zdalnej, do których należało m.in. rozliczanie efektów pracy zdalnej w sposób ustalony przez bezpośredniego przełożonego. Przełożony miał prawo żądać ewidencji wykonanych przez pracownika czynności, uwzględniającej w szczególności ich opis, a także datę oraz czas ich wykonania.

Dyrektor wyjaśnił, że pracownicy informowali naczelnika o działaniach podejmowanych podczas pracy zdalnej, w tym o stanie prowadzonych (analizowanych) spraw, a efektem ich pracy były przygotowywane pisma, świadczące o podejmowaniu działań w danej sprawie. Natomiast potwierdzeniem zapoznania się z poleceniami pracy zdalnej i stosowania do nich było wywiązywanie się z zapisów poleceń np. poprzez wysyłanie e-maili o rozpoczęciu i zakończeniu pracy.

(akta kontroli tom I str. 60-137, 433-434, tom II str. 427-428, tom III str. 306-307)

2. Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy szkodowej, w latach 2018-2022 (III kwartały), do RDOŚ wpłynęły dwa zgłoszenia od podmiotów korzystających ze środowiska o wystąpieniu szkody w środowisku. Oba zgłoszenia dotyczyły zagrożenia szkodą powierzchni ziemi, w których podjęto działania zapobiegawcze. W jednym przypadku podmiot korzystający ze środowiska prowadził działalność z zakresu produkcji, wykorzystania, przechowywania, przetwarzania, składowania, uwalniania do środowiska oraz transportu substancji i mieszanin stwarzających zagrożenie w rozumieniu przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach. W związku z wystąpieniem zagrożenia dla środowiska podmiot wyłączył z eksploatacji stację paliw. W przypadku drugiego zgłoszenia, podmiot korzystający ze środowiska prowadził działalność związaną m.in. ze sprzedażą hurtową i detaliczną samochodów osobowych i furgonetek. W związku z wystąpieniem zagrożenia dla środowiska wypompowano z nieszczelnego zbiornika olej opałowy, a następnie wyłączono go z eksploatacji.

(akta kontroli tom I str. 139)

Analiza powyższych spraw wykazała, że w jednej postępowanie RDOŚ zostało zakończone wydaniem decyzji o warunkach przeprowadzenia działań naprawczych, o której mowa w art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy szkodowej, a w drugiej Regionalny Dyrektor nie podjął żadnych udokumentowanych działań w sprawie.

W zakresie pierwszego zgłoszenia, złożonego 27 kwietnia 2018 r., pracownicy RDOŚ podjęli pierwsze udokumentowane czynności w sprawie po upływie 13 dni¹⁸. W dniu 10 maja 2018 r., na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy szkodowej, RDOŚ wezwał podmiot zgłaszający do uzgodnienia warunków przeprowadzenia działań naprawczych, a 14 maja 2018 r. wpłynął wniosek podmiotu o uzgodnienie planu remediacji. Decyzja o uzgodnieniu warunków przeprowadzenia działań naprawczych została wydana¹⁹ zgodnie z art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy szkodowej, tj. przed jej wydaniem Regionalny Dyrektor zasięgnął opinii właściwego organu tj. Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie, wypełniając tym samym wymóg określony w art. 13 ust. 6 ww. ustawy²⁰. Czas jaki upłynął od wszczęcia postępowania do wydania decyzji w sprawie warunków przeprowadzenia działań naprawczych wyniósł 26 dni i był zgodny z art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego²¹.

W przypadku drugiego zgłoszenia²² pierwszą informację o zdarzeniu RDOŚ otrzymał 30 listopada 2021 r. od Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie²³, który zwrócił się do Regionalnego Dyrektora o podjęcie działań zgodnych z kompetencjami w związku ze stwierdzonym zanieczyszczeniem gleby w wyniku rozszczelnienia podziemnego zbiornika na olej. Regionalny Dyrektor nie podjął w tym zakresie żadnych udokumentowanych czynności²⁴. W dniu 22 czerwca 2022 r. zdarzenie zostało ponownie zgłoszone do RDOŚ, tym razem w trybie art. 11 ustawy szkodowej przez podmiot korzystający ze środowiska, który poinformował o wystąpieniu szkody w środowisku. W tym przypadku Regionalny Dyrektor również nie podjął żadnych udokumentowanych czynności w sprawie, (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*). W dniu 21 października

¹⁸ Sprawa nr WOOŚ-IV.511.20.2019.MB (WSI.511.4.2018.MB) z 27 kwietnia 2018 r., termin liczony do daty postanowienia o wszczęciu postępowania administracyjnego tj. 10 maja 2018 r.

¹⁹ Decyzja z 26 czerwca 2018 r., data wysyłki pisma 13 lipca 2018 r.

²⁰ Pismo z 5 czerwca 2018 r., data doręczenia pisma 12 czerwca 2018 r., zgodnie z art. 13 ust. 6b ustawy szkodowej niewydanie opinii w terminie określonym w art. 106 §3 kpa, uważa się za akceptację warunków zawartych w decyzji.

²¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 2000, dalej: kpa.

²² Sprawa nr WOOŚ-IV.511.57.2021 z 30 listopada 2021 r.

²³ Dalej: MWIOŚ.

²⁴ Pismem z 18 października 2022 r. WIOŚ zwrócił się ponownie do RDOŚ o przesłanie informacji o podjętych działaniach w przedmiotowej sprawie.

2022 r. do RDOŚ wpłynął wniosek podmiotu korzystającego ze środowiska o uzgodnienie warunków przeprowadzenia działań naprawczych w odniesieniu do szkody w środowisku.

(akta kontroli tom II str. 1-3)

3. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy szkodowej organ ochrony środowiska jest obowiązany przyjąć od każdego zgłoszenie o wystąpieniu bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku. W latach 2018-2022 (III kwartały), Regionalny Dyrektor, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy szkodowej, zakwalifikował łącznie 97 ww. zgłoszeń²⁵. W kolejnych latach objętych kontrolą było to odpowiednio: 18, 22, 24, 18 i 15. Spośród 97 zgłoszeń 65 (67%) dotyczyło zanieczyszczenia gleby, 19 zagrożenia gatunków chronionych lub siedlisk chronionych (20%), a 13 zanieczyszczenia wody (13%).

Na podstawie ww. zgłoszeń wszczęto 43 postępowania, z czego 14 umorzono, osiem zostało zawieszonych, sześć zakończono wydaniem decyzji administracyjnych (po trzy na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy szkodowej), a 15 było w trakcie rozpatrywania. Nie wszczęto postępowań w zakresie 54 zgłoszeń, z czego w przypadku ośmiu odmówiono wszczęcia postępowania, 12 przekazano organowi właściwemu do ich rozpatrzenia, cztery pozostawiono bez rozpoznania w związku z informacją o niezasadności zgłoszenia, w jednym przypadku podmiot korzystający ze środowiska przedstawił sprawozdanie ze skutecznie przeprowadzonych działań naprawczych przed wszczęciem postępowania, a w 29 przypadkach trwały czynności wyjaśniające poprzedzające wszczęcie postępowania.

(akta kontroli tom III str. 12-22)

W trzech sprawach z ww. 97²⁶ (po jednej w 2018 r., 2019 r. i 2020 r.), w których podmioty nie przedłożyły wniosku o uzgodnienie warunków przeprowadzenia działań zapobiegawczych lub naprawczych, Regionalny Dyrektor wydał decyzje nakładające obowiązek przeprowadzenia powyższych działań, zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy szkodowej.

W jednej sprawie analiza wydanej decyzji nie mogła zostać przeprowadzona, z powodu przekazania całej dokumentacji do GDOŚ, a następnie do Naczelnego Sądu Administracyjnego z powodu odwołania się podmiotu korzystającego ze środowiska.

W drugiej sprawie²⁷, do oceny merytorycznej zgłoszenia złożonego przez osobę prywatną, przystąpiono dzień po jego wpływie. Treść zgłoszenia wskazywała na zagrożenie szkodą dla gatunków chronionych lub chronionych siedlisk przyrodniczych – zagrożenie kolonii nietoperzy mroczków późnych. Źródłem bezpośredniego zagrożenia wystąpienia szkody był, przeprowadzany przez parafię, remont zabytkowego kościoła, w którym znajdowało się siedlisko nietoperzy. Przed zgłoszeniem działań zapobiegawczych i naprawczych nastąpiło wstrzymanie prac remontowych. Regionalny Dyrektor, postanowieniem z 29 sierpnia 2018 r., wszczął postępowanie w tej sprawie, następnie dwukrotnie przedłużał termin postępowania, pierwotnie do 25 października 2018 r., a następnie do 15 listopada 2018 r. Decyzję, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy szkodowej, Dyrektor wydał po wyznaczonym terminie, tj. 7 grudnia 2018 r. (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*).

²⁵ Pięć z tych zgłoszeń wpłynęło od podmiotów korzystających ze środowiska, jednak nie spełniały one wymogów określonych w art. 11 ust. 1 ustawy szkodowej Dane wg stanu na 18 listopada 2022 r.

²⁶ W 12 przypadkach RDOŚ wzywał do złożenia wniosku o uzgodnienie warunków zapobiegawczych lub naprawczych – w jednym przypadku (2021 r.) wydano decyzję umarzającą postępowanie w całości, w jednym przypadku (2019 r.) podmiot podjął działania zapobiegawcze zanim otrzymał ww. wezwanie.

²⁷ Sprawa nr WSI.512.9.2018.WM z 9 lipca 2018 r.

W trzeciej sprawie²⁸, do oceny merytorycznej zgłoszenia złożonego przez Wydział Spraw Terenowych RDOŚ w Radomiu, przystąpiono 20 dni od jego wpływu. Treść zgłoszenia wskazywała na szkodę w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych – rybitwy czarnej. Źródłem wystąpienia szkody były prowadzone prace hydrotechniczne na jeziorze, na którym znajdowało się siedlisko tego gatunku. RDOŚ dokonał analizy podejmowanych działań naprawczych przedstawionych przez podmiot i uznał je za niewystarczające. Regionalny Dyrektor, postanowieniem z 17 października 2019 r. wszczął postępowanie administracyjne, następnie sześciokrotnie przedłużał termin jego załatwienia²⁹, a ostatni termin rozpatrzenia wyznaczył na 15 lipca 2020 r. Decyzję, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy szkodowej, Dyrektor wydał po wyznaczonym terminie, tj. 21 sierpnia 2020 r. (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*).

W obu analizowanych przypadkach Regionalny Dyrektor nie był zobowiązany do zasięgnięcia opinii innych organów stosownie do art. 13 ust. 6 ustawy szkodowej.

(akta kontroli tom I str. 153-154, tom III str. 303-304, tom IV str. 1-126, 159-161)

4. W latach 2019-2022 (III kwartały), w 12 sprawach³⁰, w których podmioty korzystające ze środowiska nie podjęły działań zapobiegawczych lub nie uzgodniły działań naprawczych, Regionalny Dyrektor – zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy szkodowej – wzywał je do złożenia wniosku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ww. ustawy. Sześć³¹ podmiotów złożyło wnioski o uzgodnienie warunków przeprowadzenia działań zapobiegawczych lub naprawczych, z czego w przypadku dwóch wydano decyzję uzgadniającą te działania, zgodnie z art. 13 ust. 3 ustawy szkodowej.

Badanie pięciu³² z ww. 12 spraw wykazało, że pierwsze udokumentowane czynności w celu ustalenia stanu faktycznego Regionalny Dyrektor podejmował po upływie od 18 do 413 dni od otrzymania zgłoszenia. Liczba dni od wpływu zgłoszenia do wszczęcia postępowania wynosiła od 37 do 413 dni. Z pięciu badanych spraw żadna nie zakończyła się wydaniem decyzji, pomimo iż w dwóch z nich wystąpiła taka potrzeba. Dodatkowo analiza pięciu ww. spraw wykazała, że od ostatniej udokumentowanej czynności minęło od 159 do 1111 dni, a od wszczęcia postępowania od 274 do 1596 dni³³ (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*).

(akta kontroli tom I str. 222, tom III str. 302, 333-444, tom IV str. 127-156, 186-201)

5. W okresie objętym kontrolą Regionalny Dyrektor wydał 11 postanowień o odmowie wszczęcia postępowania³⁴, w tym po jednym w 2018 r. i 2019 r., trzy w 2021 r. i sześć w III kw. 2022 r. (w 2020 r. nie wydano takich postanowień). W przypadku dwóch wpłynęły odwołania³⁵ (oba w 2022 r.), a całość spraw przekazano do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska celem rozpatrzenia³⁶.

(akta kontroli tom I str. 147-152, tom III str. 11)

²⁸ Sprawa nr WPN-II.511.11.2019.WM z 27 września 2019 r.

²⁹ Zawiadomienia z 14 listopada 2019 r., 18 grudnia 2019 r., 23 stycznia 2020 r., 24 marca 2020 r., 14 maja 2020 r., 26 czerwca 2020 r.

³⁰ W 2019 r. – sześć spraw; w 2020 r. – jedna; w 2021 r. – cztery; w 2022 (III kwartały) – jedna.

³¹ W 2019 r. – cztery; 2020 r. – jeden; 2022 r. (III kwartały) – jeden.

³² Sprawy nr WOOS-IV.511.44.2021.IA z 5 stycznia 2022 r., WOOS-IV.511.27.2019MB z 4 września 2019 r., WOOS – IV.511.12.2019SSz z 25 maja 2018 r., WOOS – IV.511.31.2019 r. z 12 czerwca 2019 r., WOOS-IV.511.9.2021.DŚc/DC z 14 grudnia 2020 r.

³³ Opóźnienie wyliczono na dzień 23 listopada 2022 r.

³⁴ Osiem odmów dotyczyło zgłoszeń złożonych na podstawie art. 24 ustawy szkodowej, a trzy odmowy związane były ze zgłoszeniami jednostek samorządu terytorialnego w sprawie usunięcia odpadów z terenów nieruchomości.

³⁵ Sprawa nr WOOS-IV.511.13.2021.DŚc/DC z 26 września 2022 r.; sprawa nr WOOS-IV.511.8.2022.GJ z 8 lipca 2022 r.

³⁶ Całość dokumentacji pozostaje w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Analiza pięciu odmów wszczęcia postępowania³⁷ wykazała, że we wszystkich sprawach dochodziło do opóźnień, zarówno przy podejmowaniu pierwszych udokumentowanych czynności w celu wyjaśnienia zasadności otrzymanych zgłoszeń, jak również przy wydaniu postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania. Pierwsze udokumentowane czynności w celu wyjaśnienia spraw podejmowano po upływie od 42 do 401 dni od wpływu zgłoszeń. Ponadto w jednej sprawie³⁸, pomimo iż nie prowadzono czynności wyjaśniających, postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wydano 427 dni od wpływu zgłoszenia (szerzej w sekcji *stwierzone nieprawidłowości*). Czas jaki upłynął od wpływu zgłoszeń do wydania, przez Regionalnego Dyrektora, postanowień o odmowie wszczęcia postępowania wynosił od 220 do 581 dni³⁹.

W trzech analizowanych sprawach przesłankami odmowy wszczęcia postępowania były m.in. wyniki badań ziemi i gleby, w tym przeprowadzone przez MWIOŚ, które nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych wartości określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczeń powierzchni ziemi⁴⁰. W jednej sprawie kontrola przeprowadzona przez MWIOŚ wykazała m.in., że rodzaj odpadów przyjmowanych do przetwarzania był inny niż niebezpieczne, a teren na którym były one przetwarzane, był uprzątnięty i wyrównany poprzez nawiezenie piasku. Nie wskazano naruszeń w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych. W ostatniej sprawie badania przeprowadzone przez akredytowane laboratorium nie wykazały zmiany stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, o którym mowa w § 3 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 lipca 2019 r. w sprawie kryteriów oceny wystąpienia szkody w środowisku⁴¹.

(akta kontroli tom II str. 49-50, tom III str. 26-27)

6. W okresie objętym kontrolą do RDOŚ wpłynęło 13 informacji o zakończeniu działań zapobiegawczych i naprawczych. Regionalny Dyrektor nie przeprowadził kontroli ani innych czynności sprawdzających realizację ww. działań.

Dyrektor wyjaśnił, że regionalni dyrektorzy ochrony środowiska nie mają uprawnień ustawowych do prowadzenia kontroli. W jednej sprawie, dotyczącej zagrożenia szkodą w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych, podjęto wizyty lustracyjne, w celu oceny wykonanych prac naprawczych.

(akta kontroli tom I str. 158, 223, tom III str. 136)

W przypadku zgłoszeń innych niż dotyczące zagrożeń szkodą w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych, Naczelnik Wydziału Ocen Oddziaływania na Środowisko wyjaśnił, że analiza wykonania działań naprawczych opierała się na badaniu dokumentów, a postępowania administracyjne miały charakter gabinetowy. Natomiast zgodnie z wyjaśnieniami Naczelnik Wydziału Ochrony Przyrody i Obszarów Natura 2000 ww. lustracja wynikała z indywidualnych przesłanek i specyfiki sprawy.

(akta kontroli tom III str. 310, 311)

7. W okresie objętym kontrolą Regionalny Dyrektor nie podejmował działań zapobiegawczych lub naprawczych w trybie art. 16 ustawy szkodowej tj. w przypadku gdy podmiot korzystający ze środowiska nie mógł być zidentyfikowany lub nie można

³⁷ Sprawy nr WOOŚ-IV.511.11.2021.DŚc/DC. z 23 stycznia 2020 r., nr WOOŚ-IV.511.30.2021.IA. z 10 marca 2020 r., nr WOOŚ-IV.511.35.2021.DŚc/IA z 14 sierpnia 2020 r., WOOŚ-IV.511.37.2021.DŚc/IA z 18 sierpnia 2021 r., nr WOOŚ-IV.511.49.2021.GJ z 14 grudnia 2021 r.

³⁸ Sprawa nr WOOŚ-IV.511.35.2021.DŚc/IA z 14 sierpnia 2020 r.

³⁹ Podane terminy zawierają także okresy niezależne od Regionalnego Dyrektora w tym m.in. oczekiwanie na zajęcie stanowiska przez inne organy, czas przesyłania poczty, zapoznanie się adresatów z dokumentacją, oczekiwanie na zwrot potwierdzenia doręczenia korespondencji itp.

⁴⁰ Dz.U. z 2016 r. poz. 1395, Dalej także: rozporządzenie w sprawie zanieczyszczeń powierzchni ziemi.

⁴¹ Dz. U. poz. 1383.

było wszcząć wobec niego postępowania egzekucyjnego, gdy egzekucja okazała się bezskuteczna oraz w przypadku gdy z uwagi na zagrożenie dla zdrowia ludzi lub możliwość zaistnienia nieodwracalnych szkód w środowisku, konieczne było niezwłoczne podjęcie działań. W związku z powyższym nie ponoszono wydatków z tego tytułu, nie wydawano decyzji nakładających ich zwrot oraz nie ustalono harmonogramu, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy szkodowej.

(akta kontroli tom I str. 224, 237, tom III str. 133-134)

W okresie objętym kontrolą wpłynęły trzy zgłoszenia na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy szkodowej (dwa z 2020 r. i jedno z 2021 r.), w których nie można było zidentyfikować podmiotu odpowiedzialnego za powstałe zagrożenie lub szkodę w środowisku, z czego w dwóch sprawach nie zaistniały okoliczności do podjęcia przez Regionalnego Dyrektora działań zapobiegawczych lub naprawczych, o których mowa w art. 16 pkt 1 ustawy szkodowej. W jednym⁴² przypadku odpady zostały usunięte przez gminę, a prokurator prowadzi nadal postępowanie w celu ustalenia sprawcy szkody. W kolejnym⁴³ dwukrotna kontrola zarządcy działki nie wykazała śladów substancji na pasie zieleni. W obydwu sprawach wystąpiły opóźnienia przy podejmowaniu pierwszych udokumentowanych działań wynoszące odpowiednio 183 i 35 dni od wpływu zgłoszenia (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*). Natomiast w trzeciej sprawie⁴⁴, RDOŚ nie podjął żadnych działań celem ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za powstanie szkody, jak również nie podjął samodzielnych działań naprawczych, mimo że od 25 czerwca 2020 r. dysponował, przekazanymi przez MWIOŚ, wynikami badań gruntu potwierdzającymi zanieczyszczenie (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*). W toku kontroli, prowadzonej przez NIK, RDOŚ ponownie zwrócił się do MWIOŚ o ustalenie bieżącego stanu gruntu, co spotkało się z odmową ze względu na brak przesłanek do ponownego badania.

(akta kontroli tom I str. 158-159, tom III str. 7-9, 158-301)

Dyrektor wyjaśnił, że nie posiadał środków na podjęcie natychmiastowych działań zapobiegawczych lub naprawczych w sytuacji wystąpienia zagrożenia dla zdrowia ludzi lub możliwości zaistnienia nieodwracalnych szkód w środowisku. Nie przewidywano zabezpieczania środków na działania przyszłe i niepewne. RDOŚ w Warszawie dotychczas nie korzystał i nie ubiegał się o dofinansowanie realizacji takich działań ze środków: Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Z wyjaśnień Dyrektora wynika również, że w okresie objętym kontrolą nie było postępowań, w których Regionalny Dyrektor bez wątpliwości był organem właściwym do podjęcia działań i pokrycia kosztów tych działań, w myśl artykułu 16 ustawy szkodowej.

(akta kontroli tom I str. 237-238, tom III str. 28, 133)

8. W okresie objętym kontrolą nie wystąpiły sprawy uzasadniające wydanie decyzji o zaniechaniu działań naprawczych w odniesieniu do szkody w środowisku w gatunkach chronionych, chronionych siedliskach przyrodniczych i w wodach, o której mowa w art. 17a ustawy szkodowej.

(akta kontroli tom I str. 225)

9. W latach 2018-2022 (III kwartały) Regionalny Dyrektor nie wydawał decyzji nakładających na podmioty korzystające ze środowiska obowiązek wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi oraz pomiarów zawartości substancji w wodzie, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy szkodowej oraz nie wykonywał monitoringu przyrodniczego różnorodności biologicznej i krajobrazowej, a także nie wykonywał

⁴² Sprawa nr WOOŚ-IV.511.22.2021 z 14 września 2020 r.

⁴³ Sprawa nr WOOŚ-IV.511.38.2021 z 22 września 2021 r.

⁴⁴ Sprawa nr WOOŚ.511.43.2021 z 25 czerwca 2020 r.

badan gleby i ziemi lub pomiarów zawartości substancji w wodzie, o których mowa w art. 20 ust. 5 ustawy szkodowej.

(akta tom I kontroli str. 226)

Dyrektor wyjaśnił, że nie nakładał na podmioty obowiązków w zakresie wykonywania badań, pomiarów i monitoringu przyrodniczego, a także sam ich nie przeprowadzał, ponieważ zgłoszenia szkód zawierały dokumentację/sprawozdania wyników badań wykonanych np. przez Centralne Laboratorium Badawcze GIOŚ. W przypadkach, gdy zgłoszenie nie zawierało ww. badań Regionalny Dyrektor występował do organów właściwych posiadających akredytacje. do ich przeprowadzenia. Ponadto w okresie objętym kontrolą nie procedowano spraw w zakresie szkód w gatunkach i siedliskach chronionych, które wymagałyby wykonania monitoringu przyrodniczego różnorodności biologicznej i krajobrazowej. Zdaniem Dyrektora zlecenie kosztownych badań w przypadku braku uzasadnionego podejrzenia zagrożenia szkodą w środowisku stanowiłoby nieuzasadnione wydatkowanie środków publicznych.

(akta kontroli tom I str. 411, tom III str. 43)

10. Badanie 13 zgłoszeń wykazało, że pracownicy RDOŚ nie wprowadzili do Rejestru dwóch⁴⁵, w których Dyrektor wydał decyzję na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, a także nie wprowadzili zgłoszenia, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy szkodowej⁴⁶. Pozostałe 10 wpisów⁴⁷ wprowadzono do Rejestru z opóźnieniem wynoszącym od 90 do 1120 dni, ponadto jedno zgłoszenie wprowadzono do rejestru dwukrotnie⁴⁸ (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*). Analiza 10 wpisów wykazała braki w pięciu z nich (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*).

W zakresie siedmiu wpisów⁴⁹, istniał obowiązek ich aktualizacji, zgodnie z art. 26 ustawy szkodowej. Nie stwierdzono opóźnień w przypadku jednego, natomiast pozostałe sześć zaktualizowano po upływie od 69 do 1072 dni (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*).

(akta kontroli tom I str. 435-461, tom IV str. 17, 90, 100, 115)

11. W latach 2018-2022 (III kwartały) Regionalny Dyrektor zawiesił 10 postępowań wszczętych na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy szkodowej⁵⁰.

Analiza pięciu zawieszonych postępowań wykazała, że powodem ich zawieszenia była konieczność usunięcia odpadów z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania i prowadzenie przez gminy bądź miasta postępowań administracyjnych mających na celu wydanie decyzji w tym zakresie. Jedno zawieszone postępowanie⁵¹ zostało ponownie podjęte po 31 dniach od wpływu do RDOŚ informacji o usunięciu odpadów, tj. zgodnie z art. 24a ustawy szkodowej. Pozostałe cztery postępowania, w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych były nadal zawieszony⁵². W dwóch sprawach⁵³ zawieszonych w 2019 r., przez ponad 1000 dni, Regionalny Dyrektor nie zwrócił się do właściwych gmin prowadzących postępowania administracyjne w sprawie usunięcia odpadów z miejsc do tego nieprzeznaczonych z zapytaniami o ewentualne rozstrzygnięcia w sprawach. Ponadto w dwóch postępowaniach⁵⁴

⁴⁵ Sprawy nr WSI.512.9.2018.WM z 9 lipca 2018 r. i nr WPN.II.511.11.2019 z 27 września 2019 r.

⁴⁶ Sprawa nr WOOŚ-IV.511.57.2021 z 30 listopada 2021 r.

⁴⁷ Nr rej. 1606, 1369, 1198, 1626, 1618, 1247, 1265, 1465, 1624 i 1109/1363.

⁴⁸ Nr rej. 1109/1363.

⁴⁹ Nr rej. 1606, 1198, 1626, 1618, 1247, 1625 i 1465.

⁵⁰ W 2018 r. i 2020 r. nie zawieszano postępowań; w 2019 r. – zawieszono trzy postępowania; w 2021 r. – pięć postępowań; w 2022 (III kwartały) – dwa postępowania.

⁵¹ Sprawa nr WOOŚ-IV.511.7.2021.DŚc/DC z 27 listopada 2020 r.

⁵² Sprawy nr: WOOŚ-IV.511.7.2022.DŚc/DC z 9 maja 2022 r. - zawieszony od 12 września 2022 r.; WOOŚ-IV.511.3.2022.IA z 21 lutego 2022 r. - zawieszony od 19 sierpnia 2022 r.; WOOŚ-IV.511.24.2019.MGł z 8 lipca 2019 r. - zawieszony od 23 października 2019 r.; WOOŚ-IV.511.19.2019.MGł z 6 maja 2019 r. - zawieszony od 27 września 2019 r.

⁵³ Sprawy nr: WOOŚ-IV.511.24.2019.MGł z 8 lipca 2019 r. i WOOŚ-IV.511.19.2019.MGł z 6 maja 2019 r.

⁵⁴ Sprawy nr: WOOŚ-IV.511.7.2022.DŚc/DC z 9 maja 2022 r., WOOŚ-IV.511.19.2019.MGł z 6 maja 2019 r.

Regionalny Dyrektor wydał postanowienie o ich zawieszeniu odpowiednio po upływie 109 i 106 dni od wpływu do RDOŚ informacji o prowadzeniu przez urzędy gminy postępowań administracyjnych w celu wydania decyzji o usunięciu odpadów z miejsc do tego nieprzeznaczonych, (szerzej w sekcji *stwierdzone nieprawidłowości*).

(akta kontroli tom I str. 239, tom II str. 256)

12. W okresie objętym kontrolą do Regionalnego Dyrektora nie wpływały informacje o wystąpieniu bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku, które spowodowane były przez podmiot korzystający ze środowiska działający na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Polska.

(akta kontroli tom I str. 240)

13. Regionalny Dyrektor, na etapie rozpatrywania zgłoszeń, podejmował współpracę z innymi podmiotami w zakresie zapobiegania szkodom i usuwaniu ich skutków. Współpraca była prowadzona w trybie art. 7b kpa i zależała od specyfiki konkretnej sprawy i posiadanego przez Regionalnego Dyrektora materiału dowodowego. Współpracę podjęto m.in. z MWIOŚ, Marszałkiem Województwa Mazowieckiego, starostami, wójtami, burmistrzami. Regionalny Dyrektor zawarł porozumienia o współpracy z: Państwową Strażą Rybacką w Warszawie⁵⁵, Ogólnopolskim Towarzystwem Ochrony Ptaków⁵⁶, Komendantem Stołecznym Policji⁵⁷ i Komendantem Wojewódzkim Policji w Radomiu⁵⁸. Przedmiotem porozumień była m.in. wspólna realizacja działań w zakresie ochrony i funkcjonowania rezerwatu przyrody Wyspy Zawadowskie i rezerwatu przyrody Wyspy Świderskie, współdziałanie w zakresie przeciwdziałania i wykrywania przestępstw i wykroczeń przeciwko środowisku oraz naruszeń prawa z obszaru ochrony środowiska.

(akta kontroli tom I str. 269, 315-330)

14. W latach 2018-2022 (III kwartały) starostowie oraz Marszałek Województwa Mazowieckiego nie występowali do Regionalnego Dyrektora o uzgodnienie wysokości zabezpieczenia roszczeń z tytułu możliwości wystąpienia szkód w środowisku.

(akta kontroli tom I str. 268)

15. W okresie objętym kontrolą Regionalny Dyrektor nie prowadził działalności prewencyjnej zmierzającej do zapobiegania bezpośredniemu zagrożeniu szkodą w środowisku lub zapobieganiu samej szkodzie, a także nie prowadził katalogu/rejestru i innych wykazów podmiotów prowadzących na terenie województwa mazowieckiego działalność, która stwarza ryzyko szkody w środowisku. W Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska nie identyfikowano obszarów, na których występuje bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku.

Dyrektor wyjaśnił, że posiadał jedynie informacje o podejmowanych przez podmioty korzystające ze środowiska działaniach zapobiegawczych zakończonych osiągnięciem pozytywnego efektu ekologicznego, przekazywanych na podstawie art. 19 ustawy szkodowej. Ponadto Dyrektor wyjaśnił, że zgodnie z art. 6 kpa organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Nieprowadzenie działalności prewencyjnej zmierzającej do zapobiegania bezpośredniemu zagrożeniu szkodą w środowisku lub zapobieganiu samej szkodzie, nieprowadzenie wykazów podmiotów prowadzących na terenie województwa mazowieckiego działalności, która stwarza ryzyko szkody w środowisku oraz nieidentyfikowanie obszarów, na których występuje bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku było wynikiem braku regulacji w tym zakresie w ustawie szkodowej i braku obowiązku prowadzenia takich działań.

⁵⁵ Porozumienie RDOŚ/1/2019 z 16 stycznia 2019 r.

⁵⁶ Porozumienie RDOŚ/42/2022 z 12 maja 2022 r.

⁵⁷ Porozumienie RDOŚ/77/2022 z 31 sierpnia 2022 r.

⁵⁸ Porozumienie RDOŚ/130/2021 z 8 grudnia 2021 r.

(akta kontroli tom II str. 370-371, tom III str. 133)

W odniesieniu do powyższych wyjaśnień NIK wskazuje, że Regionalny Dyrektor jest organem właściwym w sprawach odpowiedzialności za zapobieganie i naprawę szkód w środowisku, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy szkodowej. Posiadanie informacji m.in. o podmiotach, których działalność na terenie Województwa Mazowieckiego może skutkować wystąpieniem szkody w środowisku, ułatwiłoby w sposób prawidłowy i terminowy podejmowanie odpowiednich działań w sytuacji wystąpienia takiego zagrożenia.

16. W okresie objętym kontrolą Regionalny Dyrektor nie zawiadamiał organów ścigania i nie wnosił o ukaranie winnych za naruszenie przepisów art. 28 i 29 ustawy szkodowej tj. m.in. za niepodjęcie przez podmioty korzystające ze środowiska działań zapobiegawczych lub naprawczych, niezgłaszanie do organu ochrony środowiska i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska wystąpienia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku, nieuzgadnianie z organem ochrony środowiska warunków przeprowadzenia działań naprawczych albo prowadzeniem tych działań wbrew uzgodnionym warunkom.

(akta kontroli tom I str. 241)

17. Do Regionalnego Dyrektora, w latach 2018-2022 (III kwartały), nie wpłynęły skargi dotyczące szkód w środowisku, nie odnotowano również wniosków ani petycji. W powyższym okresie nie stwierdzono również przypadków zagrożenia korupcyjnego lub zachowań o znamionach korupcji. Od 2019 r. obowiązywało zarządzenie Regionalnego Dyrektora w sprawie przeciwdziałania korupcji w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie⁵⁹. Zarządzenie określało m.in. sposób postępowania w sytuacji wystąpienia zagrożenia korupcyjnego lub zachowania o znamionach korupcji⁶⁰, tryb postępowania z informacjami o zagrożeniach korupcyjnych i zachowaniach o znamionach korupcji, w tym sposób ich pozyskiwania oraz gromadzenia, a także sposób prowadzenia profilaktyki antykorupcyjnej RDOŚ. Co roku, do 31 stycznia za rok miniony, sporządzane były i przekazywane Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska roczne sprawozdania o zagrożeniach korupcyjnych lub zachowaniach o znamionach korupcji. W RDOŚ funkcjonował także pełnomocnik ds. działań antykorupcyjnych.

(akta kontroli tom I str. 159-160, 190-218, 267)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Regionalny Dyrektor w sześciu z 22 poddanych kontroli sprawach (27%) nie podejmował działań na rzecz zapobiegania powstawaniu i naprawy szkód w środowisku, co zdaniem NIK było działaniem nierzetelnym i mogło mieć negatywny wpływ na rozmiar szkody w środowisku. W powyższym zakresie stwierdzono:
 - w sprawie nr WOŚ-IV.511.57.2021, zarówno po otrzymaniu 30 listopada 2021 r. zgłoszenia MWIOŚ o możliwości wystąpienia szkody w środowisku, jak również po otrzymaniu 22 czerwca 2022 r. od podmiotu korzystającego ze środowiska zgłoszenia o wystąpieniu szkody w środowisku, w myśl art. 11 ust. 1 ustawy szkodowej, do czasu zakończenia czynności kontrolnych RDOŚ nie podjął żadnych działań w celu wydania rozstrzygnięcia w sprawie⁶¹

⁵⁹ Zarządzenie nr 13 z 9 sierpnia 2019 r. Zarządzenie wdrażało zapisy Zarządzenia nr 11 Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z 28 maja 2019 r. w sprawie przeciwdziałania korupcji w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i w regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska.

⁶⁰ W tym m.in. obowiązek informowania o wystąpieniu zagrożenia pełnomocnika ds. działań antykorupcyjnych w RDOŚ, a także obowiązek sporządzenia notatki ze zdarzenia.

⁶¹ Jedyne pismo powiązane z zanieczyszczeniem zostało wysłane 16 sierpnia 2022 r. do władającego ziemią oraz podmiotu korzystającego ze środowiska, z wezwaniem o przekazanie informacji lub dowodów potwierdzających

np. poprzez wydanie decyzji z art. 13 ust. 3 lub 15 ust. 1 pkt 2 ustawy szkodowej;

- w sprawie nr WOOS-IV.511.43.2021, pomimo otrzymania od MWIOŚ 25 czerwca 2020 r. wyników badań stanu gruntu i stopnia jego zanieczyszczenia, do czasu zakończenia czynności kontrolnych, RDOŚ nie podjął działań w celu ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za powstanie szkody, co pozwoliłoby na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie np. decyzji z art. 13 ust. 3 lub 15 ust. 1 pkt 2 ustawy szkodowej, jak również nie podjął samodzielnych działań zapobiegawczych lub naprawczych, do których uprawnia art. 16 ustawy szkodowej (w sytuacji gdy podmiot korzystający ze środowiska nie może zostać zidentyfikowany);
- w sprawie WOOS-IV.511.44.2021.IA, pomimo upływu 9 maja 2022 r. terminu na złożenie przez podmiot korzystający ze środowiska wniosku o ustalenie warunków przeprowadzenia działań naprawczych RDOŚ nie podjął działań w celu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy szkodowej (tj. w sytuacji nieprzedłożenia wniosku zgodnie z wezwaniem⁶²); ponadto działanie to było niezgodne z art. 35 kpa § 3, zgodnie z którym załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, natomiast w niniejszej sprawie od momentu wszczęcia postępowania 22 lutego 2022 r. do 23 listopada 2022 r.⁶³ upłynęło 198 dni;
- w sprawie nr WOOS-IV.511.27.2019MB pomimo otrzymania od podmiotu korzystającego z środowiska 20 listopada 2019 r. wniosku o ustalenie warunków działań naprawczych RDOŚ nie wydał decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 3 (tj. uzgadniającej warunki przeprowadzenia działań naprawczych); ponadto działanie to było niezgodne z art. 35 kpa § 3, zgodnie z którym załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania; w niniejszej sprawie od momentu wszczęcia postępowania 11 października 2019 r. do 23 listopada 2022 r.⁶⁴ upłynęło 1084 dni.
- w dwóch sprawach o nr WOOS-IV.511.24.2019.MGł oraz WOOS IV.511.19.2019.MGł, zawieszonych odpowiednio od 23 października 2019 r. i 27 września 2019 r., RDOŚ nie zwrócił się do gmin prowadzących postępowania administracyjne⁶⁵ o informację o sposobie ich rozstrzygnięcia, co spowodowało, iż sprawy te były zawieszane i RDOŚ nie podejmował w ich zakresie żadnych działań przez okres odpowiednio 1101 i 1127 dni⁶⁶.

(akta kontroli tom II str. 256, tom III str. 302, 333-364)

Regionalny Dyrektor wyjaśnił, że na terminowość rozpatrywania spraw miały wpływ m.in. problemy kadrowe, a także pandemia COVID-19. W odniesieniu do zgłoszenia złożonego w trybie art. 11 ust 1 ustawy szkodowej, Dyrektor wyjaśnił, że 24 stycznia 2022 r. podmiot zgłosił historyczne zanieczyszczenie

fakt historycznego zanieczyszczenia powierzchni ziemi. Przywołane pismo nie odnosiło się do zgłoszenia przesłanego w trybie art. 11 ust. 1 ustawy szkodowej.

⁶² RDOŚ wezwał podmiot korzystający ze środowiska, w terminie 60 dni, do złożenia wniosku o uzgodnienie warunków przeprowadzenia działań naprawczych pismem z 23 lutego 2022 r. (data doręczenia pisma: 10 marca 2022 r.).

⁶³ Dzień przeprowadzenia badania przez NIK.

⁶⁴ Dzień przeprowadzenia badania przez NIK.

⁶⁵ Postępowania administracyjne w sprawie wydania decyzji o usunięciu odpadów z miejsc do tego nieprzeznaczonych.

⁶⁶ Według stanu na dzień 28 października 2022 r., tj. daty badania przeprowadzonego przez NIK.

powierzchni ziemi dotyczące tożsamego zanieczyszczenia, o którym informował MWIOŚ. Sprawę prowadzono dwutorowo, a 22 czerwca 2022 r. podmiot wycofał zgłoszenie zanieczyszczenia historycznego i tego samego dnia zgłosił z art. 11 ustawy szkodowej wystąpienie szkody w środowisku. Pracownicy RDOŚ telefonicznie kontaktowali się z podmiotem. Na prowadzenie powyższych rozmów telefonicznych brakuje jednak notatek służbowych.

(akta kontroli tom II str. 368, tom III str. 46, 91-93, 308)

W odniesieniu do powyższych wyjaśnień, NIK zauważa, że w prowadzonych przez Regionalnego Dyrektora sprawach istotna jest terminowość prowadzonych postępowań. Podejmowanie przez RDOŚ czynności z opóźnieniem może mieć wpływ na zwiększenie lub powstanie szkody w środowisku. Natomiast w odniesieniu do zgłoszenia złożonego w trybie art. 11 ustawy szkodowej, NIK wskazuje, iż pomimo prowadzenia sprawy dwutorowo, od wpływu zgłoszenia MWIOŚ do wpływu zgłoszenia historycznego zanieczyszczenia przez podmiot minęło 55 dni, podczas których pracownicy RDOŚ nie podjęli żadnych udokumentowanych czynności.

2. Regionalny Dyrektor w 14 z 22 poddanych kontroli sprawach (64%) z opóźnieniem podejmował zarówno pierwsze udokumentowane działania zmierzające do wyjaśnienia zasadności zgłoszeń o wystąpieniu bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub o wystąpieniu szkody w środowisku⁶⁷, jak również czynności prowadzące do ich rozstrzygnięć, co było działaniem nierzetelnym.

W odniesieniu do odmów wszczęcia postępowania:

- w sprawie nr WOOŚ-IV.511.30.2021.IA pierwsze udokumentowane czynności RDOŚ podjął po 401 dniach od wpływu zgłoszenia, a postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wydano po 152 dniach od daty wpływu ostatniego materiału dowodowego w sprawie;
- w sprawie nr WOOŚ-IV.511.11.2021.DŚc/DC pierwsze udokumentowane czynności RDOŚ podjął po 385 dniach od wpływu zgłoszenia;
- w sprawie nr WOOŚ-IV.511.37.2021.DŚc/IA pierwsze udokumentowane czynności RDOŚ podjął po 57 dniach od wpływu zgłoszenia, a postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wydano po 78 dniach od daty wpływu ostatniego materiału dowodowego w sprawie;
- w sprawie nr WOOŚ-IV.511.49.2021.GJ pierwsze udokumentowane czynności RDOŚ podjął po 42 dniach od wpływu zgłoszenia, a postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wydano po 43 dniach od daty wpływu ostatniego materiału dowodowego w sprawie;
- w sprawie nr WOOŚ-IV.511.35.2021.DŚc/IA postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wydano po 427 dniach od daty wpływu zgłoszenia.

W odniesieniu do postępowań zawieszonych:

- w dwóch sprawach o nr: WOOŚ-IV.511.7.2022.DŚc oraz WOOŚ IV.511.19.2019.MGł wydano postanowienia o zawieszeniu postępowań po upływie odpowiednio 109 i 106 dni od otrzymania informacji o prowadzeniu przez urzędy gminy postępowań administracyjnych w celu wydania decyzji o usunięciu odpadów z miejsc do tego nieprzeznaczonych.

W odniesieniu do zgłoszeń, złożonych do RDOŚ w trybie art. 24 ust. 1 ustawy szkodowej⁶⁸:

⁶⁷ Za pierwsze udokumentowane działania uznano pierwsze pisma w sprawach, jakie wystosowano do innych podmiotów celem ustalenia zasadności zgłoszenia.

⁶⁸ Opóźnienie wyliczono na dzień 23 listopada 2022 r.

- w sprawie WOOŚ-IV.511.44.2021.IA, po otrzymaniu 5 stycznia 2021 r. zgłoszenia od MWIOŚ o wystąpieniu szkody w środowisku, RDOŚ podjął pierwsze udokumentowane czynności podjął po 413 dniach;
- w sprawie WOOŚ-IV.511.31.2019.MB RDOŚ, pomimo otrzymania 12 czerwca 2019 r. informacji z MWIOŚ o szkodzie w środowisku, pierwsze udokumentowane czynności podjął po 124 dniach; ponadto 31 stycznia 2020 r. RDOŚ otrzymał badania gruntu od podmiotu odpowiedzialnego za szkodę, od tego czasu, tj. od 1027 dni, nie zakończył postępowania;
- w sprawie WOOŚ-IV.511.12.2019.SSz Regionalny Dyrektor, w odpowiedzi na wezwanie do złożenia wniosku o uzgodnienie warunków, 8 listopada 2019 r. otrzymał od podmiotu odpowiedzialnego za szkodę informacje o braku zanieczyszczenia wskazywanego w zgłoszeniu, od tego czasu, tj. od 1111 dni RDOŚ nie podjął żadnych działań w kierunku zakończenia postępowania;
- w sprawie WOOŚ-IV.511.9.2021.DŚc/DC pomimo nieprzedłożenia przez podmiot korzystający ze środowiska wyników badań w terminie 31 lipca 2022 r. RDOŚ nie podjął żadnych udokumentowanych działań, tj. od 115 dni.

W odniesieniu do spraw, w których nie ustalono podmiotu odpowiedzialnego za powstałe zagrożenie lub szkodę w środowisku:

- w trzech sprawach o nr WOOŚ-IV.511.43.2021, WOOŚ-IV.511.22.2021 i WOOŚ-IV.511.38.2021 pierwsze działania w celu wyjaśnienia sprawy RDOŚ podjął po upływie odpowiednio 529, 183, 35 dniach od wpływu zgłoszeń.
(akta kontroli tom II str. 1-3, 49-50, 256, tom III str. 87-93, 158-160, 302, 333-349, 365-444, tom IV str. 127-156, 186-201, 241)

Regionalny Dyrektor wyjaśnił, że na terminowość rozpatrywania spraw miały wpływ m.in. trudna sytuacja związana z funkcjonowaniem urzędu, wynikająca z dużej rotacji pracowników w wydziale, znaczna liczba wniosków, jakie wpływały do organu, pandemia COVID-19 oraz kontrole NIK (przeprowadzane w 2018 r. i 2019 r.) mające wpływ na niemal całkowite wyłączenie pracowników z procedowania prowadzonych spraw i w konsekwencji na terminowość. W okresie objętym kontrolą ogłoszono sześć konkursów, w wyniku których zatrudniono trzy osoby. Trudność w uzupełnieniu braków kadrowych wynikała z wymagań dotyczących specjalistycznej wiedzy i doświadczenia, bieżącej znajomości często zmieniających się przepisów prawa, a także ze względu na wysokość wynagrodzenia pracownika. Natomiast w sprawach, w których podmioty korzystające ze środowiska przedstawiły badania gruntu wskazujące na zażegnanie zagrożenia szkodą i braku szkody Dyrektor uznał za zasadne w pierwszej kolejności podejmowanie spraw wymagających pilniejszej analizy merytorycznej.

(akta kontroli tom II str. 363-369, tom III str. 46, 91-93)

W odniesieniu do powyższych wyjaśnień NIK zauważa, że podejmowanie przez RDOŚ czynności z opóźnieniem może mieć wpływ na zwiększenie lub powstanie szkody w środowisku. Ponadto większość spraw, w których stwierdzono opóźnienia była prowadzona po zakończeniu przywołanych kontroli NIK, w związku z tym nie miały one wpływu na terminowość rozpatrywania spraw przez RDOŚ. W opinii NIK, przyczyną nieprawidłowości, oprócz wspomnianych przez Regionalnego Dyrektora brakach kadrowych, był również brak w RDOŚ procedur wewnętrznych dotyczących postępowania z wpływającymi zgłoszeniami o bezpośrednim zagrożeniu szkodą w środowisku i o wystąpieniu szkody w środowisku, w tym określających terminy podjęcia i dokumentowania pierwszych czynności w sprawie.

3. Pracownicy RDOŚ nieprawidłowo i nierzetelnie wprowadzali i aktualizowali dane w Rejestrze bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku, co mogło utrudniać GDOŚ monitorowanie zagrożeń wystąpienia szkody lub szkody w środowisku na terenie Województwa Mazowieckiego. Kontrola 13 zgłoszeń wykazała, że:
- trzy zgłoszenia⁶⁹ nie zostały wprowadzone do rejestru, co było niezgodne z art. 25 ust. 1 ustawy szkodowej, z którego wynika obowiązek dokonania wpisu;
 - 10 zgłoszeń wpisano do Rejestru po upływie od 90 do 1120 dni⁷⁰, co stanowiło działanie nierzetelne i niezgodne z art. 25 ust. 1 ustawy szkodowej, zgodnie z którym organ ochrony środowiska wprowadza niezwłocznie do Rejestru, dane ze zgłoszenia, o którym mowa w art. 11 ust. 1 oraz uzasadnionego zgłoszenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ww. ustawy;
 - wpisy dotyczące sześciu zgłoszeń⁷¹ zostały zaktualizowane po upływie od 69 do 1072 dni, liczonych od dnia otrzymania od podmiotu korzystającego ze środowiska informacji o zakończeniu działań zapobiegawczych lub naprawczych, co stanowiło działanie nierzetelne i niezgodne z art. 26 ust. 1 ustawy szkodowej, z którego wynika obowiązek aktualizacji danych po otrzymaniu ww. informacji od podmiotu korzystającego ze środowiska;
 - jedno zgłoszenie⁷² zostało wprowadzone do rejestru podwójnie, co stanowiło działanie nierzetelne.

(akta kontroli tom I str. 435-461, tom IV str. 174-185)

Dyrektor wyjaśnił, iż wpisem do rejestru zajmuje się więcej niż jedna osoba, głównie pracownik prowadzący dane postępowanie. Zasada niezwłocznego wpisywania do Rejestru oznacza, że pracownik wydziału czyni to w pierwszym momencie, kiedy będzie to możliwe, uwzględniając konieczność dokonania najpilniejszych spraw w wydziale. Mając na uwadze trudną sytuację związaną z brakami w obsadzeniu stanowisk do merytorycznego rozpatrywania zgłoszeń szkód w środowisku, wpisy do rejestru realizowane były później niż data wydania postanowienia o wszczęciu lub data uznania zgłoszenia bezpośredniego zagrożenie szkodą w środowisku za kompletne i zasadne.

(akta kontroli tom III str. 29-30)

Analiza treści 10 dokonanych przez RDOŚ wpisów wykazała, że pięć z nich nie zawierało niektórych danych określonych w art. 26 ust. 1 ustawy szkodowej. W jednym wpisie brakowało opisu rodzaju zanieczyszczenia (nr rej. 1247), w trzech – nie wskazano nr PKD (nr rej. 1369, 1626 i 1465); w dwóch – nie podano daty zakończenia działań zapobiegawczych lub naprawczych (nr rej. 1626 i 1624); w dwóch – nie umieszczono opisu działań zapobiegawczych lub naprawczych (nr rej. 1369 i 1624); w jednym – opis działań naprawczych nie zawierał oceny efektu ekologicznego (nr rej. 1247).

(akta kontroli tom I str. 461)

Dyrektor wyjaśnił, że wpisy w których wykazano braki wymagają aktualizacji, co zostanie wykonane niezwłocznie po zakończeniu kontroli.

W wyniku kontroli, do rejestru wprowadzono zarówno brakujące wpisy, jak również zaktualizowano dane wcześniej nieuwzględnione we wpisach poddanych kontroli.

⁶⁹ Sprawy nr WPN.II.511.11.2019.WM z 27 września 2019 r. , nr WSI.512.9.2018.WM z 9 lipca 2018 r. oraz WOOŚ-IV.511.57.2021 z 30 listopada 2021 r.

⁷⁰ W przypadku jednego zgłoszenia z art. 11 ust. 1 dni liczono od dnia wpływu zgłoszenia (nr rej. 1606 - 154 dni), a w przypadku pozostałych dziewięciu zgłoszeń z art. 24 ust. 1 – od dnia uznania przez RDOŚ zgłoszenia za uzasadnione (nr rej. 1369 - 373 dni, nr rej. 1626 - 647 dni, nr rej. 1618 - 813 dni, nr rej. 1247 - 271 dni, nr rej. 1625 - 1120 dni, nr rej. 1465 - 208 dni, nr rej. 1109 - 90 dni, nr rej. 1624 - 116 dni, nr rej. 1198 - 118 dni.)

⁷¹ Nr rej. 1606, 1626, 1618, 1247, 1625, 1465.

⁷² Nr rej. 1109/1363.

(akta kontroli tom III str. 29-30,174-185,203,225-237)

4. Regionalny Dyrektor wydał dwie decyzje nakładające na podmioty korzystające ze środowiska obowiązek przeprowadzenia działań naprawczych 22 i 36 dni po wyznaczonym terminie załatwienia spraw, co było działaniem nierzetelnym:

- w sprawie nr WSI.512.9.2018.WM, Regionalny Dyrektor wydał decyzję 7 grudnia 2018 r., tj. 22 dni po upływie, przedłużonego terminu załatwienia sprawy ustalonego na 15 listopada 2018 r.

Postępowanie wszczęto 29 sierpnia 2018 r. i dwukrotnie przedłużano termin rozpatrzenia sprawy (pierwotnie do 25 października 2018 r., a następnie do 15 listopada 2018 r.). Drugie przedłużenie terminu rozpatrzenia sprawy zostało ustalone pismem z 29 października 2018 r. tj. 4 dni po upływie terminu ustalonego w pierwszym przedłużeniu.

- w sprawie nr WPN.II.511.11.2019.WM Regionalny Dyrektor wydał decyzję 21 sierpnia 2020 r., tj. 36 dni po upływie przedłużonego terminu załatwienia sprawy ustalonego na 15 lipca 2020 r.

Postępowanie wszczęto 17 października 2019 r. i sześciokrotnie przedłużano termin rozpatrzenia sprawy⁷³. Dwukrotnie o przedłużeniu terminu zawiadomiono po wyznaczonym wcześniej terminie, tj. pismami z 24 marca 2020 r. - 8 dni po terminie, a także z 14 maja 2020 r. – 14 dni po terminie.

Dyrektor wyjaśnił, że decyzje wydano w terminie, który pozwalał na przygotowanie przez pracowników projektu ich treści, zgodnie z obciążeniem bieżącymi obowiązkami. Z tych samych względów zawiadamiano strony postępowania o przedłużeniu procedowania sprawy po upływie terminów wskazanych w poprzedzających zawiadomieniach.

(akta kontroli tom III str. 303-304, tom IV str. 1-126,161,204)

Zdaniem NIK w prowadzonych przez Regionalnego Dyrektora postępowaniach istotna jest terminowość. Wydawanie przez RDOŚ decyzji z opóźnieniem miało wpływ na moment podjęcia działań naprawczych przez podmioty odpowiedzialne.

IV. Wnioski

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, przedstawia następujące wnioski:

Wnioski

1. Podjęcie niezbędnych działań, w tym organizacyjnych, w celu zapewnienia rzetelnego i niezwłocznego rozpatrywania spraw z zakresu szkód w środowisku oraz ich wprowadzania do Rejestru.
2. Wydanie brakujących rozstrzygnięć w sprawach dotyczących zagrożenia szkodą lub szkodą w środowisku.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Warszawie. Prawo zgłaszania zastrzeżeń, zgodnie

⁷³ Pierwotnie do 17 grudnia 2019 r., a następnie do 31 stycznia 2020 r., 16 marca 2020 r., 30 kwietnia 2020 r., 30 czerwca 2020 r. i ostatecznie do 15 lipca 2020 r.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykonania wniosków

z art. 61b ust. 2 ustawy o NIK, nie przysługuje do wystąpienia pokontrolnego zmienionego zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń.

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK należy poinformować Najwyższą Izbę Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, 15 grudnia 2022 r

Kontrolerzy
Marta Pietruszewska
Specjalista kontroli państwowej

/ - /

.....
podpis

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura NIK w Warszawie

Dyrektor
z up. p.o. wicedyrektor
Wiesława Bronisz

/ - /

.....
podpis

Wojciech Nędzi
Starszy inspektor kontroli państwowej

/ - /

.....
podpis